

Bilag 1

**Redegørelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen
om generelle retningslinier for
utilrådighedskriteriet i straffelovens § 38, stk. 5**

Efter praksis betragtes løsladelsen generelt som utilrådelig, såfremt risikoen for recidiv til kriminalitet, der ikke kan anses for bagatelagtig, og som ikke formodes at kunne begrænses ved efterforsorgsmæssige foranstaltninger, vurderes som væsentlig. Som bagatelagtig kriminalitet anses i almindelighed kriminalitet, der forventes at medføre fængselsstraf i højst 4 måneder.

I den konkrete vurdering af, om løsladelsen må betragtes om utilrådelig, indgår navnlig følgende momenter:

- 1) Antallet af tidligere prøveløsladelser (hvormed sidestilles tidligere betingede domme).

Løsladelse på prøve bør normalt ikke finde sted, såfremt der inden for de seneste ca. 5 år har foreligget 3-4 prøveløsladelser med recidiv til ny kriminalitet. Det samme gælder et tilsvarende antal forudgående betingede domme, uden at man dog tillægger en forudgående betinget dom helt samme negative vægt som en forudgående prøveløsladelse. Undtagelsesvis bør afslag komme på tale, uanset at den indsatte ikke tidligere har været prøveløsladt. Der sigtes herved navnlig til personer, der under en tidligere tilsynsperiode i henhold til betinget dom har vist en udtalt grad af manglende vilje til samarbejde med tilsynsmyndigheden.

- 2) Den indsatte forhold under tidligere tilsynsperioder.

Der lægges her vægt på den indsatte forhold til tilsynsmyndigheden, herunder foreliggende erfaringer med hensyn til gennemførelsen af tilsynsforanstaltninger. Der lægges endvidere væsentlig vægt på, hvor hurtigt den indsatte er recidiveret efter den sidste løsladelse. Ved vurderingen tages dog

også hensyn til, om recidiv har beroet på ekstraordinære forhold.

- 3) Den nu foreliggende løsladelsessituation.

Prøveløsladelse vil, uanset at de under a) og b) nævnte momenter isoleret måtte føre til afslag, kunne komme på tale, hvor der skønnes at foreligge en særlig gunstig løsladelsessituation, f.eks. med hensyn til arbejds-, opholds- eller uddannelsesmuligheder, den indsatte forhold til pårørende m.v., og/eller at der under den aktuelle strafudståelse må antages at være sket en væsentlig holdningsændring hos den indsatte.

Modsat vil det forhold, at der på tidspunktet for prøveløsladelse verserer en straffesag, der kan forventes at føre til ubetinget frihedsstraf eller anden frihedsberøvende retsfølge, kunne føre til afslag, idet en forestående frihedsberøvelse i sig selv vil forringe mulighederne for en social tilpasning.

I vurderingen af, om prøveløsladelse efter § 38, stk. 1, bør finde sted, indgår andre momenter end de nævnte, herunder bl.a. følgende:

- 1) For indsatte i de yngre aldersgrupper (under ca. 24-25 år) bør prøveløsladelse hyppigt komme på tale, uanset at en samlet vurdering af de øvrige momenter taler herimod.
- 2) En gennemført (forestående) prøveløsladelse af meddomfældte, der har udstået (udstår) straf af omtrent tilsvarende længde, vil tale for prøveløsladelse, uanset at denne efter vurdering af forholdene i øvrigt nærmest må anses for utilrådelig.
- 3) Det tillægges ikke arten af den pådømte kriminalitet som sådan væsentlig betydning; kriminalitetens art vil dog have en vis betydning ved vurderingen af risikoen for ny kriminalitet. Risikoen for recidiv til (ikke-pro-